

ABONAMENTUL

Pentru monarhie:
Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$, an
3 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fl.

Pentru străinătate:
Pe un an 24 coroaie
Pe an 12 cor. $\frac{1}{2}$, an
6 coroaie.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir armoni:
odată 14 fl., a doua
oară 12 fl., a treia
oară 10 fl.

Tot ce privește foșii
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Un succes.

Adunarea generală a institutului financiar „Albina” din Sibiu este în fiecare an un eveniment, de care s'a ținut seamă.

Adunarea din 29 Iunie a anului acesta însă este deadreptul memorabilă și o înregistrăm cu o satisfacție și mulțumire, cu care să încreștează zilele mari de bucurie și glorie.

Aceasta o facem nu pentru splendoarea cifrelor, cari prezintă un bilanț îmbucurător, nici pentru decursul obicinuit al adunării ori pentru bunăînțelegerea tuturor factorilor privitor la operațiile de bancă pentru viitor, ci salutăm adunarea pentru spiritul nou, drept și — să sperăm — creator, inaugurat cu aceea ocazie.

Ziarul acesta a fost cel dintâiu, care a sulevat chestia unui confesionalism pronunțat, intransigent, ce s'a introdus de o vreme încoace, chiar și în politica financiară a institutului „Albina”. Spiritul acesta intolerant amenința să ia foc și la periferii și să cuprindă întreagă opinia publică, ceea ce din punct de vedere al consolidării noastre economice numai de dorit nu era. Așteptam dela noua conducere dela „Albina” să ia sub reviziune programul acesta primejdios și să restabilească o stare de lucruri, concordantă cu interesele mari ale neamului.

Pășirea noastră a provocat în cercurile atinse o surescitare, la care ne așteptasem, dar căreia eram hotărâți să-i facem afront, până ce nu se va face dreptate pe acest teren.

Dreptatea s'a făcut în adunarea generală din 29 Iunie. Conducătorii și factorii rezponzabili dela institut au deferat în fața argumentelor. Cu ziua aceea, nouă orientări s'au

instăpănit la „Albina”, pe cari noi le salutăm cu toată căldură.

Deși nu s'a inarticulat nimica concret, nici nu s'a pus în discuție, nici chiar amintire nu s'a făcut de trecut, din faptul însă că adunarea generală a ținut să treacă în șirul membrilor direcțiunii pe un blăjan, că doi uniți au primit cele mai multe voturi după dr. Mihu, deducem că alți oameni sunt ceice azi grijesc de acest mare institut românesc de bani și alt duh planează deasupra lui. Opera de regenerare, inaugurată de dr. Mihu la „Albina”, s'a introdus prin o operațiune, care trebuie să rămână ca program pentru toți aceia, cărora le zace la inimă ridicarea și prosperarea poporului nostru.

Inregistrăm acest fapt și dorim să se audă cât mai departe. Pe terenul economic nu este permis să se strecoare veleități confesionale între noi, nici disensiuni de natura aceasta.

Și „Albina” să meargă în frunte. Toate băncile noastre își au un caracter mai mult sau mai puțin particular ori local, singură „Albina” a fost și este institutul nostru al tuturor, ridicat și susținut cu concursul și însuflețirea unui neam întreg. În jurul lui să se grupeze toate interesele și el trebuie să rămână ocrotitorul mare al tuturor tendințelor noastre juste economice.

Grecia a rupt legăturile diplomatice cu puterile centrale. — După depărtarea regelui Constantin dela tronul grecesc era de prevăzut, că prin ajungerea lui Venizelos la putere, Grecia se va slătura la puterile ententei, Grecia încă înainte cu câteva luni a manifestat, presionată de ententă, atitudine ostilă prin silirea ambasadorilor și consulilor puterilor centrale să se depărteze din Atena. Puterile centrale nu au luat actul acesta al Greciei de violare a dreptului dintre giuși fiindcă atunci era la putere regele Constantin, care numai tero-

rizat executa deciziunile ententei. Tot atunci ententa, a pus mâna pe flotila, tunurile și munițiile Greciei, pe cari de atunci le întruieștează contra puterilor centrale. Așa că intrarea Greciei în războiu nu are influință decisivă în favorul unei părți luptătoare.

Despre ruperea relațiilor se comuncă oficial, că consulul elin s'a prezentat la ministerul de estere din Viena, unde din încredințarea guvernului său, a comunicat următoarele: *După ce s'au unit cele două partide din Grecia și trupele grecești luptă pe frontul din Macedonia, guvernul elin e constrâns să rupă relațiile diplomatice cu Austria și Ungaria.*

Amnestie în Austria.

Ziarele din Viena publică rescriptul preainalt al Majestății Sale în înțelesul căruia M. Sa agrafiază pe supușii austriaci judecați de tribunalul militar pentru delictente față de armată. Amnestia se estinde la tradare de patrie, vătămarea persoanei împărătești, răsculați și violență față de autorități ș. a. Amăsurat acestei dispoziții vor fi amnestiați și deputații cehi Kramars și Klofac.

Ziarele află, că actul de amnestiare s'a făcut la inițiativa și din indemnul propriisim al M. Săle Monarhului. Ministrul prezident contele Seidler a fost viu surprins de înalta grație și a grăbit să aducă acest eveniment mare la cunoștința tuturor partidelor politice. Vestea a produs entusiasm enorm în cercurile tuturor partidelor slavice, cari au primit amnestia cu furtunoase ovații.

Ziarul »Ax Est» publică o informație după »Zeit» din Viena, în care se comunică, că un asemenea decret de amnestiare va fi publicat în Ungaria și pe teritoriile cucerite.

Ministrul prezident al Angliei despre condițiile de pace. — In Glasgow, George-Lloyd primministrul englez a ținut un discurs, din care reținem alineatul referitor la condițiile de pace ale ententei:

— Războiul atunci se va fini, când aliații vor obține scopul pe care l-au preferat când au luat armele pentru apărarea civilizației. Incheierea războiului chiar și numai cu o oră înainte de obținerea acestui scop ar fi cea mai mare nenorocire ce s'a adus vre-o dată asupra omenirii. Se spune, că poporul german o aplicat să dea satisfacție și să incheie pace. Dar asta ar fi o atare pace care ar întări dreptul de predominare a Germaniei peste statele ocupate. Asupra viitorului Mezopotamiei, ajunse sub stăpânirea Turciei, are să decidă congresul de pace, dar la nici un caz să nu mai rămână în starea actuală. Apeasiu o putem spune și despre Armenia. In chestia coloniilor germane vom lua de directivă dorința locuitorilor.

— **Ministrul prezident austriac a respins nu de mult condițiile fundamentale de pace, după cari neamurile să se guverneze după propriile lor dorințe.** Până când nu vom câștiga aceasta nu vom incheia pacea sau dacă ne-am învoi la o astfel de pace ea nu poate fi statornică. Arma cea mai bună pentru o pace solidă e democratizarea guvernului german. Guvernele aliate ar trata cu un guvern german constituit pe baze democratice. Europa din nou e scaldată de sângele celor mai viteji, dar să nu uităm că omenimea stă în pragul răscumpărării și eu apelez la popoarele mele și la popoarele aliate să continue lupta pentru scopul mare al dreptului național și internațional, așa ca forța brutală nici când să nu s'ajungă pe tronul dreptului.

A patra campanie de iarnă. — Evenimentele petrecute în timpul din urmă, precum enunțările guvernului francez — scrie „Kölnische Zeitung“ ziarul cancelarului

— poporul german să lo considere ca bază principiară a păcii, cari înlătură bazele reale după ce statele din apus nu și-au exprimat încă aplicările spre pace. In consecință poporul german să lupte mai departe cu abnegația și calmitate. Popoarele puterilor centrale să fie liniștite, că guvernele lor nu vor lăsa să treacă nici o ocazie în care să nu arete dușmanilor aplicările lor spre pace.

— **Ministrul prezident al Angliei George-Lloyd a spus unei delegațiuni următoarele:** Vrem eliberarea Palestinei, Mezopotamiei, independența Poloniei. Popoarele să nu fie în mâna regilor materii de schimb, de aceea ne luptăm ca ele să-și capete drepturile lor umane și vom învinge. Știm, că aceasta e o luptă înecată și lungă. Răul e mare și nu poate fi sanăt fără lupte grele. Un astfel de războiu are multe decepții. Lloyd a sfârșit cu cuvintele: *Sfârșitul s'a depărtat, acum numai stăta vă pot declara, că primăvara va eși din o iarnă grea.*

Plinirea vremii.

— **Preoții și greutatea traiului.** —

Clerul, acest credincios slujbaş al poporului, care ca păstorul cel bun la paza oilor ziua și noaptea, care întimpină toate greutatea cu resignație și abnegație ca măestrul său, care îndură toate loviturile dușmănești apărându-și credincincioșii pe toate terenurile vieții publice: ar fi vrednic de o soartă mai bună.

Dacă în trecut din cruțare față de popor nu s'a regulat plata preoțească, ci s'a lăsat așa, cum bine-rău s'a întocmit acum o sută de ani; astăzi să impune întocmirea plății după cerințele timpului. Noi preoții cu fa-

milie abia putem suporta greutatea împreunate cu scumpetea de astăzi, total ne ruinăm sub greutatea traiului.

Merită recunoștință Arhireii noștri pentru regularea făcută în comptul statului prin congruă și cuincuenale, dar noi nu servim numai statul, noi servim și poporul care abia dă o făr-mătură preotului său.

Dela ivirea războiului mondial starea poporului agricultor s'a îmbunătățit în proporție cu trecutul peste 300—500%. Lucru este explicabil, căci toate produsele esite din brațele lui muncitoare se plătesc înzecit. Dovadă sunt plătirile datorilor la bănci, cumpărările de pământ, inzestrarea economiei cu produsele industriale cele mai bune la isprăvirea muncii.

Am fost martor când credincioșii mei în 2 ore au adunat 30.000 cor. a doua rată din prețul pentru 100 jugere de pădure cumpărată dela un marc proprietar de aci.

Aceasta operațiune o face o comună, care în anul trecut a fost lovită atât de grav de grindină, încât n'a recoltat nimic de pe ogoarele și holdele sale, ci a cumpărat bucatele toate în preț de 100—250 mii coroane.

Din cele amintite rezultă, că astăzi este potrivit timp a regula plata clerului în comptul credincincioșilor, cel puțin dublu după cum este astăzi.

Nu mă pot împăca cu părerea acelora cari așteaptă în afacerea aceasta, ca noi preoții să desfășurăm o luptă pentru îmbunătățirea stării noastre față

FOIȚA.

Un capăt de ceruză.

Prietinului Adam Lula.

Na fost zădarnic zbuiciumul de oile!

Mi-ai ajutat Crăiasa noastră: Muză,

Și mi-ai trimis nădejdea de mai bine:

Un capăt de — ceruză.

Ce-i capetul durerilor grozave

și-a chinurilor pentru o lehză,

Accea e și pentru mine astăzi:

Un capăt de — ceruză.

Precum o mamă își apără odorul

pe toată lumea fiind ea jaluză,

Așa grijesc și eu în închisoare:

Un capăt de — ceruză.

Emil D. Măcelariu.

Din tainele pulpitudinii.

Imi era dragă fetița aceasta născută în zi de sârbătoare. Era frumusică și sănătoasă, avea ceva deosebit în felul ei, ca o floare rară, esotică, sărutată de raze de soare mai bogate în aur, ca ale noastre și adiată de vânturi mai dulci și mai domoale, cu porniri mai fine, decât ale noastre.

Mă logodisem cu ea la cei șasă anișori ai ei încă neimpliniți, când mă deschisă cu degetele ei fine și își așeză în cuprinsul meu tăblița și alfabetul și o carte mică de rugăciuni, legată în piele de marochin și o cruciuliță argintată pe păretele din față. Voiam să-i dau eu educația ca să-mi fac din ea o soție credincioasă precum doriașii mei. O, era scrupuloasă mititica. Învăța alfabetul singură, cânta cu dibecie prin ce se deosebește litera de literă. Abia în treacăt a auzit dela altă școlăriță de: i, u, r, v, le-a găsit pe toate paginile cărții. Celelalte i-sau deslegat ca prin minune ele singure, întâiu de pe gravurile abecedarului: Omul cu căciulă, răxămat pe băț, se începe cu o, carul cu patru roate să începe cu c, urechea mare și lungăreață să începe cu u, viorica înflorită să începe cu v. O ajutam și eu. Îi șoptiam într'una cu dragostea gata de jertfă a omului, pe care îl paște dragostea. Scrisul mergea mai anevoios. Cetitul era brilliant. În câteva săptămâni Petrița mea cetise abecedarul întreg; eu cât avânt îl resfeia zi de zi, oră de oră. Abecedarul, așa de urit alter cepile, era idolul Petriței. Câte mărgăritari cuprindea, numai ea știa. O, eu sunt mare măestru în frământarea sufletelor deosebite, născute la praznice luminate. Eu îi povățuiesc paș de paș în dezvoltarea lor, eu pun

oleiul în candela sufletelor lor ca să ardă necentenit focul lor sacru. Eu le dau hrana cea dumnezească ce o cunoșc din Evanghelia cea curată a dreptății, ce Creatorul a coborât-o pe pământ și a deschis-o tuturor făpturilor sale. Eu le deschid ochii să vadă perfecțiunea și să se avânte spre ea. Eu le adun moștenirea înaintașilor, ce s'au îmbogățit în desăvârșire, încât pot ajuta și pe alți tineri și sărăcuți cu duhul, și cu o linguriță aurită le dau să guste feliurite bucate gătite de alți, ca să-și poată întocmi și ei bucatele lor cu diferite arome și săruri scumpe. Eu îi îndrept prin păduri scaldate în rouă și pe malurile calde și presărate cu pietrii lucitoare a mărilor și îi las să se piardă în lumea imenză și negrăită a singurătății ca să adune melodiile dulci ce plutesc între cer și pământ, ce numai lor li-se destăinuiesc. O, clienții mei sunt, ca niște albine harnice, culeg totdeauna pe seama mea mai multă miere, decât le poruncesc. De aceea eu sunt mai bogat, decât toți bogății. Și cât sunt de superioare bogățiile mele, altor bogății pământene. Clienții mei mă înțeleg, și dacă i-am cucerit odată, nu se mai despart pe veci de mine. Eu îi urc pe scara nemuririi, pregătindu-i și întărindu-i pentru fiecare treaptă. Eu conțin vraja gloriei, cari nu sărută decât buzele celor aleși de zeii desăvârșirii.

de fi nostri sufletești. După puțință eu și altul facem încercări, dar numai cu multă precauțiune și tactică. Poporul fie acela cât de avut tot este conservativ, nu are sufletul mare a jimosului, este egoist, nu jertfește bucurios. Unde nu-i că mai sunt și animozități și invidie între preot și unii credincioși? Nu este nici consult ca preotul să înceapă o luptă pe seama lui, să se espună la multele versațiuni, la detrimentul păcii și liniștii și nu odată în detrimentul religiei.

Dacă biserica noastră este monarhică, unde clerul și poporul să supune și ascultă de superioritate cu deplină reverință, de sine urmează că regularea făcută în dotația clerului de cei chemați și în drept nu poate întâmpina rezistență și nu poate trezi patimi.

Asemenea dispoziție superioară, clerul o poate explica, tâlcui și sprijini cu toată puterea cuvântului și poate să-i dea suflet de viață. Doară scris este că: »toată puterea de sus dela Dumnezeu este«.

În fine nici nu este consult ca noi tot statul să-l împovorăm, când poporul a ajuns la deplina fericire materială și are de unde jertfi.

Da înțeleg, ca statul să dea sacțiunea cuvenită dispozițiilor luate de către Arhiepiscopul ca să nu dea prilej vrășmașilor clerului și religiei noastre la tulburări între popor. Chiar astăzi să află la putere un ministru de culte, care a regulat și congrua, care știe și

cunoaște bine viața clerului, care este creștin din convingere, care pricepe și are tăria pentru lucruri mari, deci putem compta la sprijinul Lui. Măsurile de îmbunătățire luate de către Arhiepiscopul nostri să fie puse deodată în ființă de protopopi și administrația civilă.

Aceasta dispoziție astfel luată și publicată are putere de lege și nu se supără spiritele răutăcioșilor, cari cu lumina caută prețeste să poată pescui în turbure.

Dacă mă alătur la cei ce cer îmbunătățirea stării preoțești, o fac căci văd că întradevăr e aci plinirea vremii, când mai marii nostri pot săvârși lucrul fără greutate: adeca numai bunăvoința poate sana totul.

R.-Cristur 1917.

I. Costin
paroh gr.-cat.

Războiul european.

— Telegramme oficiale. —

Budapesta, 2 Iulie. Ofensiva rusească începută în 1 Iulie între Narajovka și Strypa de sus a avut de urmare lupte înverșunate. Forțările dușmane s'au îndreptat mai ales asupra sectorului Koniuchy și culmile ce sunt spre sud și ost de Brzezany. După pregătirile cele mai vehemente de artilerie în curs de două zile au făcut pozițiile noastre un câmp de tolcere, pe cari le-au asaltat regimente inamice ziua întreagă. Am pierdut comuna Koniuchy. Atacurile rușilor în masă au fost oprite de focul nostru închis

și le-am zădărnicit. Mai ales sunt lupte înverșunate pe ambele laturi dela Brzezany. 16 divizii au atacat în coloane dese tranșeele noastre. Atacurile lor în hărțueli cu rezultat schimbăcios au fost reținute sau respinse de diviziile saxone, otomane și dela Rin. Pierderile rușilor întrec pierderile de până acum. Atacurile artileriei rusești decurg la cursul Stochod și Nistru. Spre nord de linia ferată Kovel—Luck atacurile dușmane au eșuat înaintea unei divizii austro-ungare.

Între mare și Somme s'au înăsprit luptele de artilerie. La Gavrelle și ost de Nieuport au eșuat eșirile engleze de sondaj. La gura Yser trupele germane prin un atac dat spre nord de Dixmuiden au cauzat dușmanului daune mari și au făcut prizonieri mai mulți ostași belgieni. Englezii dimineața și după amiazi din nou au atacat spre vest de Lens. În unele secțiuni au pătruns în pozițiile germane, dar au fost respinși de regimentele din Silezia superioară prin ce au făcut prizonieri 172 ostași și au capturat 17 mitralieze. Spre sud de La Bovelles dela Chemin des Dames — francezii după pregătiri de artilerie din nou au atacat. Atacurile lor au fost respinse.

Pe celelalte fronturi situația e cea veche.

Sănătatea sufletească a copiilor.

De A. Melin.

(Continuare.)

Ca să învețe copiii a cunoaște biserica și să aibă foloase sufletești din legăturile cu casa lui Dumnezeu, părinții trebuie să se silească, ca, într-o anumită măsură, chiar și casa lor să fie o mică biserică. Nu așa, că își vor face un altar în fruntea casei cu candelă și cu lumină, cu aprinderi de tămăie (deși, pentru cine are atâta înaintare sufletească în bine, nici acesta nu e rău, din potrivă), — ci casa noastră să fie biserică în înțelesul, ca să ne silim a trăi pe cât putem, totdeauna ca în biserică. — Cum? Bătând zilnic la mătânie și stând tot de închinăciuni? — Nu. Ci fiind vorba, purtarea și faptele noastre totdeauna ca și când am fi aproape de altar, în sfânta biserică! — Se poate așa ceva? Ori doară va să fie viața noastră o călugărie veșnică? Să nu mai ai un zimbet, o vorbă de glumă, o veselie? — O, nu! Nu se cere dela noi să fim toți călugări și sihastri postelnici, nu. Dar dacă ne vom sili să spunem totdeauna numai adevărul, dacă ne vom păzi gura de sudălmii, de vorbe slabe și necuviincioase, dacă ne vom feri de mânie, de hule, de clevete, de gânduri îndosite, de beție și mâncare necumpătată, de fapte rușinoase, — oare acestea nu sunt rele să le facem și acasă, dacă la biserică e mare păcat, de sacrilegiu să le facem?

Și, oare, nu va fi mai ușor a ne păzi de acestea, dacă chiar și acasă la noi ne

Eu cucerisem și pe Petrița din cea mai fragedă copilărie. O despărțisem de jucării și păpuși, de prietini și prietene cu toată fața mea mohorâtă și rece. Ea mă vedea frumos și surizător. Ea înțelegea fântânile mele cu apa lor vie și bănuia izvoarele mele prețioase și calde. Ceasuri întregi stătea lipită de pieptul meu și îmi asculta povețele, ce i-le dăruiam prin graiul celor mai aleși autori. Aveam noi nu-i vorbă și dușmani cumpliti gata de ocară în persoana mamă-sii:

— Petrițe, nu te mai sature de lectură, în bucătărie nu te vede nimenea, de rostul căii și a grădinii nici habar n'ai, ce o să se aleagă de tine?! Toată ziua îmbrățișezi pulpita ca o fanatică!

Dar eu o deșteptam mereu. Acestea, ale bucătăriei o să le învețe ea și mai târziu, ori poate nici să nu aibă nevoie de ele.

Cu cât creștea Petrița și să desvolta ca o floare peampoasă, ce atrăgea privirea tuturor, cu atât se înmulțiau și numărul dușmanilor mei. Erau tineri cavaleri, aprigi și energici, de care mă cam temeam. Când veniau la ei în vizită, îmi aruncau priviri mâniașe și aprinse. Priviam eu ura autorii de pe stelage și manuscrisele Petriței.

— Las că vă arunc eu în foc pe toți, cetiam de pe buzele lor, numai să fiu eu stăpânul Petriței.

Dar stăpânul Petriței eram eu de mult. Aceasta să știa. Și dragostea veche, ea aurul, nu ruginește niciodată.

(Va urma.)

Elena din Ardeal.

Filosoful dintrat.

Isaac Newton, renumitul filosof englez, era în una din zile adânc cufundat în studiul problemelor grele și nu voia să le părăsească ca să dejenze în familia sa.

Bucătarul temându-se, că oboseala îndelungată o să-i facă rău, trimise pe unul dintre servitori în biroul lui cu un ou și o oală cu apă.

Servitorului i-s'a spus, că să fiarbă oul și să steie lângă domnul său până când acesta va mânca. Însă Newton voind să-și continue studiile, trimise afară servitorul și-i spuse, că își va fierbe singur oul.

Servitorul puse oul și ciorneala pe masă lângă oală, spuse stăpânului, că oul trebuie fiert trei minute și ieși.

Peste câțiva timp servitorul să reînnoarse, ca să vadă dacă a mâncat domnul său. Spre deosebită se află stăpânul cu oul în mână și ciorneala fierbând în oală.

vom socoti a fi in biserică, in biserică cea mare a lui Dumnezeu ori unde sub ceriu? Cu mult mai ușor. Apoi numai răul e oprit de Dumnezeu, iar veselia curată e îngăduită și se chiar pofteste. Putem zimbi putem face glume cuviincioase, ne putem veseli și cânta ne putem bucura de viață numai rele, păcate, să nu facem, — și casa noastră va avea multă asemănare cu biserică, întrucât sfințeniei pot să slujască și una și alta, numai cât biserică în mai mare măsură.

Pentru binele sufletesc al copiilor noștri e de mare preț ca să fie casa noastră curată de orice rele, ca o biserică. Căci copii se fac buni, prin pilda bună. Ei trebuie să vadă binele zilnic, și numai binele, totdeauna. Întrucât omenește e cu puțință.

(Va urma).

Informațiuni.

Un nou partid ungar vrea să înființeze prim-ministrul, contele Esterházy, înainte de a porni la noi alegeri parlamentare, voind astfel să realizeze în toată forma ideea de concentrare, care partid să fie recrutat din partizanii guvernului, și să se lăture granițele de despărțire între diferitele partide guvernamentale.

Contele Bethlen István mănios. A fost semnificativ, că la rezolvirea crizei guverniale nu s'a reflectat și la serviciile contelui Bethlen István cunoscutul reorganizator al Ardealului. Un ziar din Budapesta anunță acum, că numitul conte este mănios pe guvernul Esterházy pentru proiectul acestuia prea liberal privitor la reforma electorală. Că proiectul ar favoriza pe — români. Contele Bethlen ar fi declarat, că la timpul său va vini și în parlament, unde va lua cuvântul împotriva reformei guvernului și natural își va trage și consecvențele, repășind din partidul constituțional al lui Andrássy.

Ban al Croației a fost numit Antea Mihailovici. Cu numirea aceasta se implinește o dorință a deputaților croați din parlamentul ungar cari au cerut ca în fruntea afacerilor Croației să fie numit un politician croat.

Abrogarea pedepsei „fierălor“ la armată. Monitorul oficial publică cu data de 19 Iunie un autograf regal prin care pedeapsa pauerii în lanțuri la armată se abrogă.

În direcțiunea „Abinei“ a fost ales și un înalt în persoana dlui *Gavril Precup* profesor la gimnaziul din Ioe.

Dr. Iuliu Maniu, actualmente sublocotenent la artilerie, a fost decorat cu *Signum laudis*.

Reintoarcerea consistorului gr-or. Din Oradea-mare se anunță, că consistorul arhidiecezan gr-or. cu sediul în Sibiu, care în Septembrie anul trecut a fost necesitat să-și mute reședința în Oradea-mare, cu 1 Iulie se va strămuta iarăși la Sibiu.

Primirea în Seminarul teologic din Blaj, a avut loc în 28 Iunie, fiind primiți în cursul prim opt elevi. Pentru Seminarul central din Budapesta a fost destinat Virgil Batezan din Agârbiciu. În Seminarul nostru alumnii noi sunt: Leonida Dra-

gomir, Ioan Bozac, Valeriu Dumitrean, Victor Pop, Ioan Vlăssă, Victor Moldovan și Zevedeu Moldovan.

Socialismul creștin în Ungaria. Partidul popular clerical ungar de sub șefia ministrului Aladár Zichy, proiectează să-și modifice programul său, înălțându-l o parte din punctele lui cu privire la revizuirea legilor bisericesti și lărgind programul socialist politic. În acest fel, partidul clerical vrea să pună bazele unui mare partid creștin-social, la care să se alătoreze și organizația de partid a deputatului Gieswein, care până acum a făcut politica de socialism creștin.

Episcopia gr-or. maghiară. Citim în „Pesti Hirlap“: Consiliul regnicolar pentru cultură, care la timpul său, cu muncă de ani de zile a pregătit și a realizat episcopia gr-cat. maghiară, acum s'a adresat guvernului cu un memorandum mai lung în interesul episcopiei gr-or. maghiare, în care dovedește cu date statistice, ce interes național primordial este ca cetățenii gr-or. cu limba maternă maghiară, să fie scoși din biserică greco-orientală.

După datele statistice în 1900, au fost în Ungaria, între 2 mil. 199,195 gr-or., 31.833 cu limba maternă maghiară. Pe baza datelor statistice conchide apoi, că numărul gr-or. cu limba maternă maghiară atinge cifra de 50 mii, iar al gr-or., cari sunt de altă limbă, dar știu ungurește, atinge cifra de 200 mii.

Consiliul adă de necesară înființarea unei episcopii gr-or. maghiare, separate și autocefale pe seama greco-orientalilor cu limba maternă maghiară.

Numita foaie împărtășește, că ședința Camerei s'a și pronunțat în merit asupra acestei chestiuni în ședința ei din 19 Februarie 1908, în care urgitează înaintarea unui proiect de lege să se organizeze biserică gr-or. maghiară națională în mod tot așa de independent, neatârnat, unitar și regnicolar ca și biserică gr-or. sârbească și biserică gr-or. română, bisericile naționalităților, după organizarea art. de lege IX. din 1868.

Camera a primit proiectul de petiție al comisiunii și a predat ministerului rescriștele, pe lângă recomandare, așteptând realizarea cât mai grabnică a episcopiei independente maghiare greco-orientale.

Neorolog. f. *Mărioara I. Iosif* n. *Forsea* ca soție, *Silvia Dorica Iosif* și *Doina Mărioara Iosif* ca fiice, după scurte, dar grele suferințe în patul de naștere, au încetat din viață, prima în zecă Maiu st. v. 1917, în exil în orașul Sopron, în etate de 22 ani și în al 6-lea an al profericitei sale căsătorii, iar cele din urmă în 14 Maiu st. v. același loc.

Rămășițele pământești ale scumpulor noastre defuncte s'au transportat și așezat spre odihnă eternă Sâmbătă în 20 Maiu v. 1917, în cimitirul gr-or. român din Paloz-Cohalm.

Odihnească în pace!

Bibliografie.

Au apărut.

în biblioteca „Cărțile poporului“ următoarele broșuri, pe cari le-am primit la redacție și le recomandăm poporului nostru spre citire: „Despre apostolii mincinoși“ de

păciatele Nicolau Brânză. „Viers românești de pe pământul rusesc“ de corporalul Aurel Găină din Feldru. „Viers de pe frontul italian“ de căpraru! Pompeiu Bălan din Brestaku. „Degetul lui Dumnezeu“. „Povestea unui tâlhar“ de Septimiu Popa. „Viers de despărțire de familie“ de infanteristul Petru Muti din Rebrisoara. „Povestea de la moară și altele“ de fratele Lucian I. Pop. „Păcatul și pedeapsa lui“ de Ioan Bein, preot în Dileul-român. „Visul căpraru! Nicolae“ poveste de răboiu, de Iulian. Volumașele acestea au apărut în editura redacției „Calea Vieții“ Comloșul-mare (Nagykomló). Tot aci s'a edat și cartea de rugăciuni „Domnului să ne rugăm“ întocmită de părintele Nicolae Brânză. Prețul e numai 76 fil. plus 10 fil. porto.

Posta Redacțiunii.

Părintelui Septimiu Popa. O rectificarea scrisă în termeni cuviincioși s'ar putea publica, — și chestia s'ar putea discuta — dar cea trimisă am aruncat-o la coș.

G. S. — Ibașfalău. „Marama sântei Veronica“ de Selma Lagariöf e tradusă în românește de A. Lupeanu (Melin) și s'a tipărit la Orăștie în 1914, cu o cupertă artistică de Iuliu Ionaș, talentatul candid. de prof. al școlilor noastre căzut în răboiu.

Ionel R-nu. Serioasele amenințări despre incomparabila prodigiositate literară, ne pun pe gânduri. Mai ales acum, când e atât de scumpă hârtia tiparului și atât de puțină „Multime de schițe, povești, cugetări, vorbiri“... of, magazin întreg! „Nizuința înfrigurată spre o țintă, e pierderea tacticii“ — zici și ai dreptate. Ota faci atentat înfrigorat la hârtia noastră și la paciinta cetitorilor... Nici de rele nici de „bune“, pe cari zici că nu ni-le mai trimiți nouă — ei mai suntem curioși... Ajunge!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Nr. 146—1917.
a. f. c. sc. d.

Arendare de domeniu.

Domeniul fondului central școlar din districtul Năsăudului, care se află pe hotarul comunei Cianul-mare (Mezőnagycsán, comitatul Turda-Arieș) în estensiune de 1030 jugere 1204 orgi pătrate, și care stă din arătură, fână și pășune, împreună cu edificiul de locuit și edificiul economic, se va da pe calea licitației publice în arândă pentru pășune, eventual cultivare pe timp de 6 ani, începând din 24 April 1918.

Prețul de strigare e stabilit în arândă anuală de 18000 coroane, adică opts, zece mii coroane.

Licitația se ține cu oțerte închise, că trebuie să se trimită până în 1 August 1917 la 4 ore după amiază la subscrisa comisiunii administratoare în Năsăud cu vadiul de 1800 coroane.

Oferentul trebuie să declare în ofertă, că cunoaște condițiunile de licitație și de contract, pe cari le primește întru toate.

Condițiunile de licitație și de contract să pot vedea în cancelaria fondurilor.

Din ședința comisiunii administratoare a fondurilor central școlar și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud-Nászód la 8 Iunie 1917.

Dr. Vasile Pahone m. p. **Dr. Ștefan Jarda** m. p.
prezident. secretar.

Ioan Suciu